

Oponentský posudek na diplomovou práci Štěpána Černého

Smluvní a mimosmluvní povinnost k náhradě škody

(komparace se zahraničními úpravami).

Autor se odvážně pustil do rozboru tématu jehož aktuálnost (novost) je mimořádně vysoká zvláště s přihlédnutím k legislativním změnám, které přináší nový občanský zákoník. Téma je mimořádně náročné na teoretické znalosti tuzemské i zahraniční právní vědy jakož i judikatury. Cílem práce je podle autorova vyjádření výzkum odpovědnosti upravené v občanském zákoníku, v obchodním zákoníku a v novém občanském zákoníku. Kromě rozboru smluvní a mimosmluvní odpovědnosti autor přiřazuje i výklad odpovědnosti smluvní strany za škody způsobené třetí osobě a odpovědnost za škodu způsobenou porušením dobrých mravů. Navíc zkoumá obecné otázky protiprávnosti, zavinění, příčinné souvislosti škodu a její náhrady včetně omezení práva na náhradu škody. K tomu pečlivě přiřazuje i přehled právních úprav v Německu, Francii, Itálii a Španělsku.

Svým obsahovým zaměřením, bohatostí použité literatury a rozsáhlým citačním aparátem působí posuzovaná práce velmi reprezentativně. Při celkovém hodnocení předložené práce nelze přehlédnout kultivované vyjadřování autora ani jeho poctivou práci s bohatou literaturou. Diplomová práce proto představuje zdařilé dílo, které prokazuje autorovu erudici a široký odborný rozhled.

Na druhé straně je nutno připustit, že na ploše 70. stran se autor mohl některých otázek jen stručně dotknout či na ně upozornit, aniž by se jimi podrobněji zabýval.

K předložené práci mám několik drobnějších připomínek:

Téma diplomové práce zní smluvní a mimosmluvní povinnost k náhradě škody; toto pojmosloví však autor vzápětí opouští a používá pojem smluvní odpovědnost za škodu a mimosmluvní odpovědnost (postrádám autorovo vysvětlení, proč nový občanský zákoník tradiční pojem odpovědnosti opouští -srov. § 24 NOZ).

Na s. 3 práce autor pokládá otázku, zda existuje důvod pro rozlišování smluvní a mimosmluvní odpovědnosti, zda je mezi těmito pojmy je dána jasná hranice nebo zda vznikají při aplikaci nějaké potíže. Po provedené analýze (včetně zahraničního srovnání) dochází na s. 69 k závěru, že toto rozlišování je odůvodněné a má svůj význam a na cca 20 řádcích podává zdůvodnění, proč tomu tak je. Vzhledem k předchozím partiím práce, ve kterých si autor vytvořil potřebné teoretické zázemí pro posouzení této otázky, považuji jeho závěry za velmi stručné a málo přesvědčivé. Ani důvody, pro které je v novém občanském zákoníku opuštěn jednotný pojem civilního deliktu, nejsou podány s dostatečnou hloubkou.

K této problematice nechť se autor vyjádří podrobněji v rámci rozpravy při obhajobě diplomové práce.

